

Vzory dopisů politickým vězňům (pro inspiraci)

DOPIS 1

Ahoj Denisi,

jmenuji se Jana, studuji biologii a miluji ježky a pohankový čaj. Voní a chutná přesně jako karamel. Píšu ti a doufám, že tě povzbudím, doufám, že jsi tam v pohodě! Máš možnost alespoň trochu sportovat? V minulosti jsem se tomu hodně věnovala, běhala jsem půlmaratony a hodně plavala. I malý trénink člověku dodá spoustu energie.

Taky mě moc baví turistika a kempování. Před pár lety jsem byla v horách a ta krajina a vzduch byly tak úžasné! Viděla jsem moc pěknou lišku, ale nepodařilo se mi ji vyfotit, utekla.

Budu čekat na tvoji odpověď, moc mě zajímá, co rád děláš a co tě zajímá. Dávej na sebe pozor!

DOPIS 2

Sergeji Ivanoviči, opožděně vám přeji všechno nejlepší k narozeninám! Hodně zdraví, trpělivosti a úspěchů! Nejste sám, myslíme na vás. Zdravím z Moskvy!

Anton

DOPIS 3

Dobrý den, Iljo, zdravím vás z Voroněže. Dnes je neděle a mám konečně možnost v klidu napsat dopis.

Četl jsem, že jste byl členem hudební skupiny. Závídím lidem, kteří mají hudební schopnosti. Já nemám vůbec žádný sluch a těžko se něco naučím. Chtěl jsem se naučit hrát na kytaru, učil jsem se víc než dva roky, ale kromě nejjednodušších melodií jsem se nikdy nenaučil nic. Nemám smysl pro rytmus a s tím souvisí i neschopnost zopakovat melodii. Takže jsem s tím radši skončil. Chci dělat něco užitečného, takže se snažím více účastnit sociálních projektů, jako je pomoc bezdomovcům na nádražích nebo dobrovolnictví v útulcích. Včera jsem celý den roznášel bezdomovcům potravinové balíčky a večer jsem šel do kočičího útulku.

S kočičkami jsem si hrál asi dvě hodiny a opravdu mi to pomohlo dostat se do správné nálady. Kočky se mi líbí víc než lidi, protože práce s lidmi je psychicky velmi náročná. Dnes jsem se setkal s aktivistou, který se dlouho snažil zachránit park před vykáčením. Je úplně vyhořelý a ze všeho zklamaný. Chápu ho, protože jsem na tom stejně. To je asi největší problém všech aktivních lidí. Ani s těmi potravinami pro bezdomovce to není jednoduché: někdo mi byl upřímně vděčný, ale někdo si třeba stěžoval, že jsem měl tak 10 minut zpoždění, a myslel si, že jim ještě musím pomoci s úklidem. No, je to prostě těžké.

Jak to máte vy? Zajímalo by mě, jestli to třeba vnímáte podobně.

S přáním všeho nejlepšího! Vlad.